

UFO-KONTAKT

Nr 4, 1995

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Budskap från rymden till oss jordmänniskor	4 - 8
Ännu ett intressant budskap från rymden	9 - 11
Samtal med besökande utomjording i Ryssland	12 - 14
Hopi-indianernas gamla traditioner	15 - 18
Rymdens fria energi	19 - 22
Mästarens lära och liv	23

Omslagsbild: En av de imponerande pyramidbyggnaderna i Palenque, den gamla tempelstaden i mayafolkets rike (numera en del av Mexico)

Till våra läsare

Härmed har vi avverkat den fjärde årgången av denna tidskrift, som torde vara rätt så unik i sitt slag. Den sysslar i regel inte med observationer av oidentifierade flygande föremål, utan med ett mera avancerat och ofta svårtillgängligt informationsmaterial, som kan ha stor betydelse för vår existens på den här planeten.

Det gäller till exempel det här delvis refererade budskap beträffande vårt jordeliv, som förmedlades till den utvalde kontaktpersonen Eduard Meier från en högre andenivå i världsrymden. Kan man tänka sig någon bättre undervisning för oss jordmänniskor, om vi vill förstå vår farliga situation och engagera oss på något sätt för att ta oss ur den?

Bland det övriga materialet kan nämnas ett annat märkligt budskap från en högtutvecklad okroppslig rymdvarelse till en ung och vacker norska samt berättelsen om en kommunikativ närkontakt i Ryssland, där en kvinnlig mikrobiolog fick ett märkligt nattligt besök av en utomjording, som också hade vettiga och bra synpunkter på mänskligheten att bjuda på.

Det vore mycket tacknämligt, om våra trogna läsare, som sätter värde på denna tidskrift, redan före årets slut ville förnya prenumerationen för nästkommande år, och gärna dessutom försöka intressera någon vän eller bekant för att prenumerera. För eventuella frivilliga bidrag ber jag att få tacka på förhand!

SUNE HJORTH

Budskap från rymden till oss jordmänniskor

Vilseledda som vi är från två håll, av de falska kultreligiösa trosläror och av den likaledes falska materialistiska vetenskapsfilosofin, har vi svårt att tro på existensen av för oss osynliga varelser över huvud taget. Ändå tycks det faktiskt finnas intelligenta varelser, som inte bara är osynliga för våra ögon utan också mycket högre andligt utvecklade än vi själva!

Om reinkarnationsläran är riktig, är vårt verkliga jag en återfödd, det vill säga en med en grovmateriell kropp förenad andevarelse, som redan har åtskilliga liv bakom sig. Efter den grovmateriella kroppens död går anden upp i en högre dimension för att smälta livserfarenheterna och förbereda sig för ett nytt jordeliv.

Nu lär det finnas flera högre dimensioner, av vilka några hårbärgerar andevarelser, som hunnit bli så högt utvecklade, att de inte längre återföds i den grovmateriella världen. De kommunicerar heller inte med livsformer på denna nivå annat än i speciella undantagsfall, och då ensidigt, i form av ett inspirerande budskap till någon viktig kontaktperson.

Ett sådant fall lär ha inträffat den 15 maj 1975. Våra rymdvänner, som inte själva har förmåga att kontakta högre ande-nivåer, hade bett det halvmateriella Höga Rådet i Rymdfederationen att göra det, och **Arahat Athersata** på den högre andenivån hade gått med på att lämna ett budskap till deras utvalda kontaktperson, **Eduard Meier**!

Den högt utvecklade andevarelsen påpekade inledningsvis, att vi jordmänniskor på tröskeln till en ny tidsålder alltså befinner oss i ett tillstånd av andlig förslavning, okunniga om Skapelsens eviga och oföränderliga lagar. Påverkade av diverse falska trosläror, som bara frambringat begär efter makt och njutning, vinningslystnad, nöd, hat och blodutgjutelse, har vi drivit oss själva till avgrundens brant. Vi har visserligen lärt oss att betvinga elementen, men glömt bort hur man lever som en värdefull människa i en gemenskap av människor.

Sedan urminnes tider har vissa människor bara strävat efter makt, och när de tillkämpat sig den, har den bara utnyttjats till att förslava och exploatera andra, i stället för att samarbeta med dem. Den eviga sanningen om anden och Skapelsen har gått människan förlorad, och i sitt självbedrägeri har hon satt de andligt förslavande trosläror högre än Skapelsens lagar, sanning och visdom. Allt längre har hon avlägsnat sig från sin av Skapelsen givna bestämmelse: att arbeta på sin egen fullkomning.

Människan måste lära sig, att hon är en del av hela Skapelsen och inte spelar en undergiven och slavisk roll i förhållande till dess allmakt. Varje människa måste bevisa för sig själv, att hennes ande har en skapande funktion och måste finna fullkomligheten i sig själv, så att Skapelsen kan fullkomnas. En människa, som uppnår den insikten, känner en förpliktelse att ställa det egna materiella livet i bakgrunden och betrakta det andliga livet som det viktiga.

De nuvarande människosläkterna på Jorden ser inte någon annan mening med sitt liv än att tillfredsställa sina materiella behov. I många fall går deras strävan bara ut på att så bekvämt och snabbt som möjligt skaffa sig rikedomar och makt över andra. De har inget sinne för andliga värden, och självisheten är deras starkaste drivfjäder. De lever bara för sig själva, saknar alltför ofta förståelse för andras berättigade behov.

Vilken nytta har egentligen jordmänniskan av alla sina uppfinningar och upptäckter, om den sanna meningen med livet därigenom undanskymts och den lilla återstoden av andliga värden slutgiltigt går förlorad? Eftersom den hittillsvarande forskningen endast lett till att den andliga utvecklingen hämmats, måste mänskligheten på Jorden alltså lida av konsekvenserna.

Religiösa irrläror och vetenskapliga rön från andra världar har burit frön till en förintande förstörelse inom sig, vilket varken forskarna eller den vanliga människan har haft klart för sig. Medvetet eller omedvetet förbisåg de, att allt mänskligt liv har en andlig och icke-materiell nivå, som inte låter sig förena med vare sig den materialistiska vetenskapens fakta eller religionernas dogmer och fantasier.

Andligt utvecklade och vilseledda har människorna därför fastnat i sitt materialistiska tänkande, och sanningsförkunnare har inte sällan förföljts eller rentav dödats. Detta är inte bara något typiskt för nutiden, utan förekom också bland människorna i gångna tider.

Det är ingen tillfällighet, att just de mest ondskefulla och maktlystna ofta intog positioner som ledare inom stat och kyrka eller väktare av ordning och moral. Deras maktlystnad var orsaken till att de som strävade efter djupare andliga och moraliska insikter och lärdomar antingen avfärdades som verklighetsfrämmande fantaster eller förföljdes och avrättades som kättare och upprorsmän.

I den nutida epoken har mänskligheten gripits av blind förstörelselusta och är på väg rätt mot fördärvets avgrund. Allt vad endräkt och samförstånd heter har gått förlorat, och ständiga konflikter präglar människans hela tillvaro: inre konflikter i hennes tänkande och handlande och konflikter med andra både i när och fjärran.

Resultatet har blivit hat och blodsutgjutelse, orättvisor, nöd och elände. Visst finns det många, som önskar sig ett bättre liv, men vägen dit är ännu okänd för dem. De försök som gjorts att bibringa jordmänniskan sanning och visdom har hittills strandat, och hennes kunskap om Skapelsens lagar är mycket begränsad.

I medelpunkten för allt jordiskt skeende står människan som den högst utvecklade andevarelsen. Allting på Jorden skall hon ordna och värdera enligt Skapelsens enhetliga ordning, som framgår av naturlagarna. Som individ åligger henne uppgiften att sörja för sitt livsuppehälle under den tid som är henne given och i möjligaste mån utveckla sig andligen.

Som samhällsvarelse skall hon sörja för sitt släktes fortbestånd samt ge sin avkomma undervisning och utbildning enligt de andliga lärorna. Dessutom har hon skyldighet att inordna sig och föga sig i en naturlig samhällsordning, som garanterar en naturlig utveckling i varje hänseende.

Släktets fortbestånd är inte liktydigt med en enkel förökning, som de jordiska religionernas irrläror förkunnar, utan ligger i att man följer naturlagarna med översikt och kontroll över skeendet. Den måttlösa, okontrollerade förökningen är meningslös och strider mot alla naturlagar.

Om Jorden utan svårighet kan bära och livnära 500 miljoner människor, så har jordmänniskan avlat flera miljarder människor och på några århundraden drivit upp en sådan väldig överbefolkning, att problemen hopat sig och miljoner människor måste dö en eländig död.

Att råda bot på överbefolkningen är en av jordmänniskans allra viktigaste uppgifter. Vägen dit är inte lätt, eftersom förnuftet först måste få råda. Men alla de som har Jordens öde i sina händer, de styrande och ansvariga, måste utfärda och sedan övervaka en bestämmelse, att ingen familj sätter mer än tre barn till världen under en tioårsperiod. Ingen skall heller alstra avkomma före 30 eller efter 40 års ålder. I de måttlöst överbefolkade staterna skall gälla ett absolut födelsestopp under en sjuårsperiod, så att befolkningstalet kan komma ner till en rimligare nivå.

Den lämpliga storleken av befolkningen i varje enskilt land kan beräknas efter normen 12 invånare per kvadratkilometer fruktbart land. Så många människor kan problemfritt livnäras på en sådan yta tillsammans med boskap och vilda djur, utan svält och sjukdomar och utan luftföroreningar och andra miljöproblem. Risken för krig och liknande minskar avsevärt, medan chansen till en fredlig och harmonisk samvaro ökar.

På Jorden finns det ingen jämlikhet och rättvisa. Den starke utövar makt över den svage på ett sätt som hotar denne i hans existens, inte så som i naturen, där den starke regerar över den svage på ett välvilligt, beskyddande och undervisande sätt. På Jorden anses det i vara sin ordning, att människor i en styrkeposition utnyttjar sin skicklighet till att förtrycka och utsuga de svagare.

Den som är underlägsen den starkare intar en ödmjuk och undergiven attityd i stället för att opponera sig mot orättvisor och maktlystnad. Det andliga förslavandet blir än mera utpräglat, när en förnedrande och verklighetsfrämmande religiös troslära flätas in i maktutövningen.

Naturlagarna lär oss däremot, att den svage underordnar sig den starke och med vissa förmågor begåvade, som automatiskt tillerkännes rätten att gå före den mindre begåvade och vägleda, undervisa och beskydda honom. Jämlikheten människor emellan måste grundas på denna förståelse av naturens lagar.

Så skedde inte under den franska revolutionen. Då framträdde nämligen andligen fattiga, materialistiska intellektuella inför folkets massor och förkunnade att alla var lika. Med denna lögn och diverse ouppfyllbara löften vände de sig till de förtryckta och andligen förslavade och förledde dem till allehanda oförsvarliga terrorhandlingar, där dessa enkla människor fick utlopp för sina lägsta instinkter.

För den skull kunde massorna givetvis inte påverka sin livssituation till det bättre. Inom mindre än 200 år skulle dessa och liknande irrläror försätta hela Jorden i ett tillstånd av uppror och krig, skräck och oenighet, elände och nöd.

Orsakerna till allt detta kan dock föras tillbaka till de jordiska religionerna, som i sina falska läror satte ett allsmäktigt, övervakande, bestraffande och allseende väsen över människan, tvingade henne till ödmjukhet och underkastelse och berövade henne självsäkerhet och initiativförmåga. Förkunnarna av dessa irrläror utkorade sig så själva till ställföreträdare för detta väsen och kunde därigenom förslava och exploatera de troende människorna.

Detta var något av det budskap som överfördes till oss jordmänniskor av Arahathatersata. Det kan synas ofattbart, att telepatiska meddelanden av det här slaget kunde överföras i form av tankevägor från en osynlig varelse i en högre kosmisk dimension, och de som bara tror på existensen av synliga ting och mätbara energier kommer väl att tvivla på budskapets ursprung. Men hela Universums existens är ofattbar, och det är ju ändå meddelandets innehåll som vi är intresserade av!

SUNE HJORTH

Ännu ett intressant budskap från rymden

Gry Jannike Jarlum heter den unga och vackra norska, som troligen kommer att uppmärksammas ännu mer för sin märkliga bok *"Du er jeg"* än för sin verksamhet inom popmusiken. Ja, egentligen har hon inte själv författat mer än en del av boken, resten utgörs av ett budskap till mänskligheten, som högtutvecklade rymdvarer genom direkta impulser i hjärnan fått henne att återge med så kallad automatskrift!

Det hela började med en närkontakt av 3:e graden med ett UFO inte så långt från hennes hem i trakten av Hamar. Inne i den kupolformade kabinen ovanpå den trekantiga farkosten kunde hon och väninnan se två människoliknande varer med stora, mörka ögon och liten näsa och mun. Det var, som hon senare fick veta, biologiska robotar, och det var därför som upplevelsen verkade så skrämmande på henne.

I nästan fyra veckor drömde Gry sedan om UFO på nätterna, och i cirka ett år gick hon omkring med en ständig känsla av att hon hade kontakt med någon som stod högre än hon själv. I januari 1993 bestämde hon sig för att gå i hypnosbehandling av en läkare, i första hand för att få klarhet om allt det gatfulla som skett, men kanske också för att få veta varför hon var så aggressiv och sexfixerad.

Det visade sig att detta senare hade att göra med de tidigare liv, som hon nu började få minnen av. Hon hade både varit officer i krig och bordellpappa, och i en inkarnation som man hade hon till och med våldtagit och sedan dödat av en flicka på 10-11 år. I ett annat tidigare liv som man hade hon utkämpat en duell på värja med en rival, och därvid mist livet. Denne manlige rival var nu hennes bästa väninna!

I början av mars 1993 åkte Gry på en kanaliseringkurs i Trondheim, där hon träffade den finska läkaren **Rauni-Leena Luukanen**, en kunnig UFO-forskare och specialist på reinkarnation och paranormala upplevelser, som senare skulle skriva förordet till hennes bok. Det var vid ett sammanträffande med Rauni-Leena på en restaurang, som Gry genom mystiska ingivelser kom i gång med den automatskrift, som sedan skulle fortsätta hela våren.

Nu fick Gry allt tydligare klart för sig, att hon blivit utvald som språkrör för det budskap, som vissa högre existenser ville förmedla till jord-människorna. Därför hade de programmerat om hela hennes personlighet och höjt hennes medvetenhetsnivå, så att hon fick en bättre helhetssyn på och större förståelse av tillvaron.

I sitt inre kunde Gry hela tiden föra en dialog med dessa intelligenta varelser, som existerade på en icke-kroppslig nivå, men vid det automatiska nedskrivandet av de tankar som rörde sig i hennes inre, kändes det liksom omöjligt att avgöra, vem som bestämde vad hennes fingrar skulle skriva. "Du är jag", sade en röst i hennes inre, och det skulle också bli titeln på den bok, som var avsedd att publiceras.

Det är flera viktiga teman rörande vårt liv här på Jorden som avhandlas i det här budskapet från rymden, meningen med det hela till exempel. Vad vår jordiska vetenskap inte kommit fram till ännu, är att människans innersta jag är en osynlig energivarelse, en själ eller ande, som i sin högre dimension överlever den fysiska kroppens död, för att så småningom återfödas i en ny kropp.

Mellan jordeliven är människan fullt medveten om sig själv och kan på detta plan helt klart och tydligt se alla fel hon begått i sitt senaste liv. Det kan vara nog så plågsamt, ett litet helvete om man så vill, när det gångna livet passerar revy. Meningen med varje liv är att människan ska lära sin läxa, så att hon inte gör om felen och klarar av provningarna så bra som möjligt.

Det är som en skola med olika klasser. Den som misslyckas med sin uppgift får helt enkelt gå om klassen och på nytt dras med besvärigheter, som kunde ha undvikits. Målet är att man skall utvecklas andligen mer och mer mot fullkomligheten!

Ett annat tema är det hat och våld som råder på vår underutvecklade planet. "Varför är det krig på jorden?" frågar Gry sin osynlige vägledare från rymden. Svaret kommer omedelbart och är mycket tankeväckande: Människorna ska lära sig att samarbeta, men i stället väljer de att göra allt till en fråga om makt. Religionerna är förödande. Människorna skapar ödeläggande faktorer och ger dem stor politisk makt. Politiken på jorden är helt misslyckad, den rör sig om makt och begär och inte om kärlek. Människorna måste lära sig att de inte får ta liv.

För att kunna rädda jorden måste vi lära oss att tänka logiskt i överensstämmelse med naturens lagar, får Gry veta. Vi måste också lära oss att tänka själv, lyssna till vår egen inre röst och inte lita för mycket på andra. Vi har en fri vilja och ett eget ansvar, med möjlighet att själv vara med och skapa vår värld. Tankens kraft är stor.

De vanliga människornas passivitet under olika makthavare är ett problem, som vi måste komma till rätta med. Folk är van vid den rådande ordningen och märker inte att de är offer för ett hänsynslöst maktspel. De flesta underkastar sig de lagar som finns, hur dåliga de än är. Men genom att engagera sig aktivt och tillsammans med andra kämpa för rättvisa och för en bättre värld kan man ändra på det nuvarande bedrövliga tillståndet.

Stora katastrofer och omvälvningar kommer snart att inträffa. De rådande systemen kommer att bryta samman, eftersom de inte kan fungera. Det gäller att inte blint lita till dagens auktoriteter och låta sig styras av deras uppfattningar. Den som inte törs lita till sitt eget omdöme, riskerar att bli förd på villospar.

Det gäller också att inte tänka för mycket på sig själv och den egna materiella välfärden. Varför skall man bara vara upptagen av sina egna angelägenheter i stället för att intressera sig för hur andra har det? Det är medmänsklighet och andlighet som behövs, inte själviskhet och materialism. Utan medmänsklighet blir livet på jorden till slut en omöjlighet.

Även djuren är en del av den stora helheten, och vi har ingen rätt att behandla dem illa. Djuren har känslor precis som vi och dessutom förstånd, fast deras medvetande befinner sig på en annan frekvensnivå. Vi skall ta väl vara på dem och inte döda dem, utom av barmhärtighet, om de blivit skadade.

Själva kan vi aldrig reinkareras som djur men väl omväxlande som män och kvinnor. Förhållandet mellan könen bör baseras på själslig gemenskap, inte bara på sexuell, d v s rent kroppslig tillfredsställelse. Missbruk av sexualiteten har säkert förekommit i några av våra tidigare liv, och vi kan då alla ha gjort oss skyldiga till både våldtäkt och incest, vilket vi i så fall fått sona för på ett eller annat sätt. Genom att acceptera förekomsten av en pornografisk industri låter vi vårt sinne fördärvas och stänger ute de högre energier, som vi så väl behöver för vår andliga och sociala utveckling i denna nu så hotade värld.

SUNE HJORTH

Samtal med besökande utomjording i Ryssland

I den "socialistiska" diktaturstaten Sovjetunionen körde de styrande länge med samma mörkläggning och bortförklaring av UFO-fenomenen som makthavarna i USA, men mot slutet på 70-talet gjordes sådana massobservationer av de främmande farkosterna, att hemlighetsmakeriet blev svårt att genomföra.

Enligt vår estlandsvenske ufolog **Jüri Lina**, författare till boken "UFO-gåtan fördjupas" (Stockholm 1992), grundades den 17 juli 1979 i Moskva en UFO-forskningsgrupp, bland vars medlemmar fanns vetenskapsmannen **Vladimir Azjazja** och en kosmonaut vid namn **Jevgenij Chrunov**. Gruppen upplöstes dock redan den 12 december samma år och dess verksamhet förbjöds av kommunistpartiet, då man trodde att UFO-forskningen kunde underminera statens och partiets makt.

Under år 1979 hade ändå sekretessen lättats en hel del, och i en bok av **A. Pamirenko** (Moskva 1979) beskrevs bland annat ett mycket intressant fall av kommunikativ närkontakt med en besökande utomjording.

Natten till 3 oktober 1977 kunde den 35-åriga mikrobiologen **Suraia Gainulina** i sin bostad i staden Pusjtjina nära Moskva inte somna. Därför tog hon morgonrocken på sig och gick ut på balkongen. Då fick hon plötsligt se en orangelysande, klotformig farkost komma i luften, och från den svävade ut några mänskliga varelser, klädda i sovjetiska arméuniformer, mot olika hus. En av dem var på väg mot grannens balkong!

Då Suraia inte ville att grannen skulle bli uppskrämd mitt i natten, vinkade hon ufonauten till sig själv i stället. Han vände då åt hennes håll och stod strax därefter bredvid henne. Han såg ut som en 190 cm lång, 19-årig soldat.

Besökaren undrade, om det gick bra att få prata med henne, och Suraia bjöd honom att stiga på. De satte sig ner, och hon frågade hur han kunde så bra ryska. "Jag stämde in mig på er", svarade han. "Jag talar det språk, som min kontaktperson kan."

Sedan berättade besökaren, att de vid passerandet av den sovjetiska riksgränsen hade sett några sovjetiska soldater och tagit över deras skepnad för att inte verka avskräckande. Men under samtalets gång ändrade han så småningom sitt utseende, och slutligen såg han ut som en snygg, intelligent och självsäker 45-årig man med glasögon och en sorts transistorliknande apparat i handen.

På besökarens fråga hur Suraia egentligen föreställde sig mänsklighetens historia, började hon berätta om människoliknande apor. Han tryckte då på apparaten, och plötsligt fanns omkring dem en livslevande värld från förhistorisk tid. Han förklarade för henne, att hon inte skulle bli rädd, allt detta var bara produkter av hennes egen föreställningsvärld.

Efter en cirka 20 minuters genomgång av historien nämnde Suraia, att man i Sovjetunionen anser sig ha det bästa samhället på planeten, och att man avskaffat privategendomen. Men hennes besökare bara log. Då berättade hon hur hemskt det kapitalistiska systemet är, med kolonialkrig och konflikter på olika ställen. När scener av detta slag dök upp mitt för hennes ögon, blev hon emellertid skrämmd och de levande bilderna försvann.

Nu blev det rymdgästens tur att yttra sig. "Enligt vår bedömning borde ni ha kunnat vara med i det interplanetära systemet, men er moral står ännu så länge mycket lågt. Mänskligheten har valt den felaktiga vägen och därför hamnat i en återvändsgränd. Ert sätt att tänka är mycket inskränkt och trögt."

Suraia tyckte att jordmänniskorna ändå inte var sämre än att de erkände sin ofullkomlighet. "Nej, det gör ni inte", svarade ufonauten, "Hos er finns så mycket mörker och djuriskhet. Men ni måste själva komma ur träsket."

Han tillade, att de i hela universum inte hade sett någon annan planet, där saker och ting var kaotiska i en sådan omfattning. "Era vetenskapsmän skulle kunna förstå en del om det kosmiska kontaktnätet, om ni gick med i vårt interplanetära system. Men nu är det uteslutet, för ni är så hemskt aggressiva. Vi undviker aggressiva varelser."

På Suraias fråga om deras hemplanet, svarade han att de hade kommit så långt bortifrån, att det var omöjligt att förklara det med våra jordiska begrepp. Men de var här för att samla information, och dessutom var Jorden en bekväm plats för att möta andra besökande rymdmänniskor.

Han ansåg att det rådde en enorm skillnad i utveckling mellan människorna på vår planet, på hans hemplanet var den enda skillnaden mellan barn och vuxna. Han var också förvånad över att det fanns så många stater på Jorden. För dem betydde stater bara våld och barbari. Däremot menade han att det var ett uttryck för kärleksfullhet att dela med sig av kunskapens ljus, så att andra inte ska behöva lida av okunnighetens mörker och ondska.

"Hur är det med döden hos er?" undrade Suraia. "Vi betraktar den bara som avslutning på en period och övergång till en annan", svarade ufonauten. Han var förvånad över att jordmänniskorna var rädda för döden. "Egentligen är döden ingenting annat än en process, genom vilken man lämnar den gamla biologiska dräkten för att så småningom inkarnera sig på nytt."

"Vad har vi för framtid på Jorden?" frågade Suraia. "Er planet kommer inte att gå under", svarade rymdfararen undvikande, "men ni har en fruktansvärd väg framför er, innan ni når fram till insikt. Och detta påtvingar ni era barn."

Med dessa ord avslutade han samtalet, och de gick båda tillbaka till balkongen. Utan att ha rört vid henne en enda gång svävade han tillbaka in i sitt klot, som kort därefter försvann. Det hör till saken, att kvinnan aldrig tidigare hade haft något intresse för vare sig flygande tefat eller rymdvarelser.

Hopi-indianernas gamla traditioner

En intressant belysning av den utomjordiska närvaron på vår planet i forna tider ger de sedan åtskilliga tusentals år tillbaka bevarade traditionerna hos hopierna, en liten indianstam i Arizona, USA. Det är fredligt folk, vars kloka livsfilosofi avhåller dem från att utveckla den makthunger och vinningslystnad, som i så hög grad kännetecknar våra moderna samhällen.

Huvudnäringen i reservatets byar är jordbruk, och hopierna odlar sin majs och sin bomull i ekologisk balans med den karga miljön, kompletterande födan genom jakt på mindre villebråd. Kvinnan har en hedrad ställning i samhället, och man lägger stor vikt vid den kommunala självstyrelsen. Traditionerna från kontakter med utomjordingar i svunna tider lever kvar i ceremoniella danser med färgstarka dräkter, huvudbonader och andra attribut.

Men ännu intressantare är hopiernas från generation till generation nedärvda berättelser om vad som verkligen hände i forntiden, och i boken **Kasskara und die sieben Welten** av **Josef Blumrich** kan vi läsa om vad en av deras hövdingar hade att förtälja om den saken.

Enligt hövdingen blev den första världen på grund av människornas ondska ödelagd av eld och den andra världen av is. Men hopiernas förfäder överlevde och kom till den tredje världen, som kallades **Moderlandet** eller **Kasskara**, en stor kontinent i Stilla havet. Den verkar ha varit belägen någonstans mellan Hawaii i norr och Paskön i sydost, och det är alltså fråga om det rike, som också är känt under namnen **Mu** eller **Lemurien**. Enligt rymdkvinnan **Semjase** grundades det av en utomjordisk civilisation för cirka 33.000 år sedan tillsammans med riket **Atlantis** väster om Sydeuropa och Afrika.

I Moderlandet var livet skönt och människorna respekterade varandra, berättade hövdingen. Man hade stora vetenskapliga kunskaper, men de utnyttjades inte till produktion av medel för att göra sig till herre över andra människor.

De olika klanerna hade sina egna anförare, men de stod alla under ett gemensamt andligt överhuvud, och varje klan hade i tur och ordning ansvaret för att övervaka människornas livsföring, så att den stod i överensstämmelse med lagarna.

Långt österut lag den kontinent, som vi kallar Atlantis, och den skildes från Moderlandet av ett stort hav, de amerikanska kontinenterna hade då ännu ej höjt sig ovan vattenytan. Invånarna i Atlantis var i början lika fredliga som dem i Moderlandet, men med tiden förändrades deras sinnelag, och de började så småningom använda sitt vetande till att konstruera medel till att underkuva eller döda människor i andra länder, till exempel i det nuvarande Europa och Afrika.

Därefter vände sig atlantierna mot Moderlandet. De visste att dess invånare var dem överlägsna andligt och moraliskt, och det gjorde dem avundsjuka. Därför ville deras drottning erövra Moderlandet och undertrycka dess folk. Hon hotade med att samla alla sina rymdskepp och utplåna Moderlandet, och när dess ledare inte vill böja sig, slog hon till.

Högt uppifrån luften riktade stridsskeppen sin magnetiska kraft (eller var det kanske också atombomber?) mot städerna i Moderlandet, så att de utplånades och invånarna dödades, alla utom dem som samlats på en skyddad plats, där explosionen inte trängde igenom. Men enligt hövdingen gick någonting galet, och resultatet blev att bägge kontinenterna, Atlantis och Moderlandet, sjönk ner i havets djup, den förra snabbt och den senare betydligt långsammare.

Att många av Moderlandets invånare kunde räddas, berodde på deras utomjordiska ledare, som de kallade visa män eller **kachiner**. Om dessa berättade hövdingen, att de kommer utifrån världsrymden, där deras tolv planeter bildat ett förbund för nära samarbete.

Deras farkoster drivs inte av något bränsle som våra flygplan utan av magnetkraft, och de kan färdas otroligt snabbt genom rymden. De flyger i "magiska fält", och man behöver endast känna till den rätta höjden. Vill man flyga österut, väljer man en bestämd höjd, vill man att norr, väljer man en annan höjd och så vidare. Man skall bara stiga till den höjd som svarar mot riktningen, så kommer man till vilken plats som helst på Jorden, och kan dessutom lämna vår planet.

Långt innan Moderlandet och Atlantis sjönk ner i havets djup, hade kachinerna upptäckt, att en ny världsdel började dyka upp ur vattnet mellan de båda kontinenterna, och den skulle komma att kallas den fjärde världen. När katastrofen kom och Moderlandet började sjunka ner i havet, hade den nya världsdelen redan höjt sig så mycket, att många av de drabbade invånarna kunde överföras dit, antingen med hjälp av kachinernas rymdskepp eller på andra sätt.

Här, i det som nu kallas Sydamerika, hade kachinerna några årtusenden tidigare anlagt staden **Táotooma** i västra Bolivia vid sjön Titicaca, av vilken den gamla ruinstaden **Tiahuanáco** utgör en del. Det kan påpekas, att förekomsten av de väldiga stenblocken i dessa fornlämningar i århundraden väckt människors häpnad. Några av blocken väger ända upp till 400 ton och har transporterats dit från stenbrott flera kilometer bort!

Staden Taotooma var mycket stor, nästan lika stor som Los Angeles i dag. Ändå räckte den inte till för alla emigranterna från det sjunkande Moderlandet. Det var till en början ont om odlingsbar mark, men med landhöjningen skulle sådan bli mer och mer tillgänglig. Taotooma förstördes till slut i en jordbävning, så kraftig att staden i dag till stor del ligger begravd under jord och vatten.

Nu måste de olika klanerna dra vidare i alla riktningar, inte minst norröver. Varje klan fick sig tilldelad en kachina, som skulle leda dem, och enstaka klanmedlemmar hade blivit så högt utvecklade, att de fick följa med i kachinernas flygande farkoster. De andra fick utstå många besvärligheter på vandringen norrut. Det var ju mycket varmt i tropikerna, och det tog lång tid att tränga igenom de stora skogarna.

Under vandringen kom några klaner till Chiapas-provinsen i södra Mexico, och där byggdes staden **Palátquapi**, som i dag är känd under namnet **Palenque** för sina märkliga pyramidbyggnader och andra fornlämningar. Där fanns fordom, berättade hövdingen, en byggnad i fyra våningar, som skulle användas till undervisning.

I den understa våningen fick unga människor lära sig om sina klaners historia. I nästa våning undervisades de om allt levande i den omgivande naturen, liksom om de kemiska ämnen, som vårt liv är grundat på. Inte minst viktig var kunskapen om rätt näring och om hur jorden bör behandlas, för att bära god och närande frukt.

De elever, som undervisades i den tredje våningen var mellan 12 och 20 år gamla och var alltså tillräckligt gamla för att gjort vissa egna iakttagelser och erfarenheter. Nu skulle de lära sig om den mänskliga kroppen och människoandan, och om hur dessa skulle bringas i samklang med Skapelsens lagar. Det framhölls vikten av att de ljud vi frambringar är harmoniska och inte enerverande, och betydelsen av att utveckla förståelse och medkänsla betonades.

I den fjärde och högsta våningen studerade man det Universum, som omger oss, Skapelsen och dess gudomliga makt. Eleverna skulle informeras om vårt planetsystem och dess sätt att fungera. De visste, att det ligger fin sand på Manen, att Jorden är rund, och att planeter som Venus, Mars eller Jupiter inte är tjänliga för mänskligt liv på sina ytor.

De lärde sig också, att det finns plan för hela Skapelsen, som människan skall följa. Går hon emot den planen, straffar hon sig själv. Ett bud, som låter enkelt men ändå inte är lätt att efterleva, är det att man inte skall skada sina medmänniskor och ödelägga freden för mänskligheten. Att för makt och vinnings skull utsläcka människoliv är det allvarligaste brott man kan begå.

Den här förnämliga undervisningen leddes av kachinerna, och det var också dessa andligt högt utvecklade rymdmänniskor, som bestämde vem som var mogen att flyttas upp från det ena utvecklingsstadiet till det andra, och vem som äntligen når upp till det högsta stadiet i livets stora skola.

I århundraden höll sig människorna i Palátquapi på den rätta vägen, och det rådde harmoni överallt. Så småningom började några klaner vandra bort därifrån för att bygga nya städer, till exempel **Chichen Itza** på halvön Yucatan. Den klanens ledare hade dragit bort från Palátquapi, för att de själva ville härska. De miste kontakten med kachinerna avvek från den rätta vägen och stiftade sina egna lagar. Det uppstod stridigheter både klanerna emellan och inom enskilda klaner.

De krigiska sammandrabbningarna mellan de klaner, som dragit bort och grundat nya städer, ledde slutligen till städernas totala undergång. Kachinerna tröttnade på det hela och lämnade klanerna åt sitt öde. Jorden tillhör människorna, menade de, och därför måste de själva bära ansvaret för sitt öde och sin framtid!

SUNE HJORTH

Rymdens fria energi

Den löjlige fördomsfullheten hos dem, som tror sig veta, att det inte existerar några utomjordiska flygande farkoster, sammanhänger väl delvis med att de är totalt okunniga om att högt utvecklade mänskliga civilisationer i Universum sedan länge har lärt sig att utnyttja rymdens fria energi. De känner förmodligen inte heller till, att det också på Jorden har funnits en genial uppfinnare, **Nikola Tesla**, som varit pionjär på detta område, fast starka krafter tycks ha velat förhindra den vidare utvecklingen av hans idéer och uppfinningar.

Tesla föddes år 1856 i en liten kroatisk by och gjorde redan 1881 som chefsingenjör vid telefoncentralen i Budapest sin första elektriska uppfinning och fick idén till sitt roterande magnetiska fält. Efter utvandringen till USA några år senare följde så en lång rad av epokgörande uppfinningar, speciellt på det elektriska området, där han bland annat i Colorado utvecklade tekniken med växelström. Hans betydelsefullaste insats torde dock vara hans målmedvetna arbete på trådlös överföring av elektrisk energi från rymden.

Efter studier av den elektriska effekten av blixtnedslag hade Tesla nämligen upptäckt förekomsten av beständiga strömmar på planeten. Om en tillräcklig mängd energi pumpades in i atmosfären och kunde fås att vibrera i speciella frekvenser, kunde ett större antal harmoniska strömmar sättas i rörelse. Uppdämda kring jordklotet kunde de sedan användas inte bara för radioutsändning utan också för trådlös överföring av energi. Det blev därvid möjligt att utnyttja det negativt laddade jordklotets elektriska egenskaper och dess positivt laddade atmosfär för utvinning av en nästan obegränsad mängd elektricitet!

"Så länge vi använder oss av bränsle för vår energiförsörjning, lever vi på vårt kapital och kommer snart att ha förbrukat det", skrev Tesla i en artikel redan år 1900. "Denna metod är barbarisk och måste stoppas för kommande generationers överlevnad. Med ett perfekt system för trådlös överföring av energi över varje avstånd kan människan lösa problemen med sin materiella överlevnad. Begreppet avstånd, det största hindret för den mänskliga utvecklingen, skall i tankar, ord och gärningar helt förintas. Människorna kommer att förenas, krig bli omöjliga och evig fred råda."

Information som läckte ut om Teslas verksamhet i Colorado fick penningmagnaten **John P. Morgan** att finansiera ett liknande projekt för trådlös överföring av radiovågor på östkusten, och 1901 kunde Tesla börja bygga ett nytt försökslaboratorium på Long Island, New York. Sedan Morgan fått klart för sig, att projektet även gällde trådlös överföring av elektrisk energi, vägrade han att fylla på det förbrukade kapitalet, så att laboratoriet redan år 1905 måste stängas.

Medan Tesla under det senare 20-talet byggde radiomottagare för bolaget RCA, blev han en av de kontaktpersoner, som vissa besökande utomjordingar trädde i förbindelse med. Genom honom arrangerades år 1934 ett möte mellan dem och presidenten **Franklin Roosevelt** ombord på fartyget Pennsylvania under en kryssning i Stilla havet.

På 30-talet hade Tesla också engagerat sig i ett topphemligt USA-projekt för osynliggörande av materiella föremål, till exempel krigsfartyg, vilket marinen var intresserad av. I september 1940 lyckades man verkligen göra en obemannad minsvepare osynlig. Projektet omdöptes till **Rainbow** med Tesla som ledare, men när man skulle göra ett nytt försök med ett bemannat krigsfartyg, blev han orolig för besättningens säkerhet.

Då hans begäran om uppskov med projektet avlogs av marinledningen ville han inte bli ansvarig för att folk skadades. Han mixtrade därför med magnetpolarna, så att experimentet inte kunde genomföras i mars 1942, och lämnade därefter in sin avskedansökan. Den 7 januari 1943 påträffades han död i sin privata våning i Waldorf Astoria. Alla hans papper och anteckningar hade fraktats bort från våningen av Secret Service, och när ett nytt osynlighetsexperiment genomfördes under ledning av **John von Neumann** med jagaren Eldridge den 12 augusti 1943, drabbades besättningen av svåra skador.

Teslas idéer om utnyttjande av rymdens fria energi hade emellertid inspirerat några efterföljare. En av dem var den 19-årige instrumentbyggaren **Alfred Hubbard**, som enligt en tidningsartikel i Seattle 1920 hade konstruerat en med en mystisk spole förbunden elektromotor, som med sina fem hästkrafter kunde driva en fem meter lång båt i en fart av 10 knop i timmen. Det rörde sig enligt tidningsartikeln om en liten bränslelös kraftenhet, som kunde alstra en oanad mängd elektricitet. Hubbard uppgav, att hans spole hade en diameter på 28 cm, var 35 cm lång och kunde alstra tillräckligt med ström för att få 350 lampor på vardera 100 watt att lysa.

Med kraftenheten skulle man även kunna värma upp två sjurumslägenheter eller driva ett flygplan Jorden runt utan mellanlandning. Eftersom maskinen fick sin energi från omgivande luftlager, kallade han den för "atmosfärisk kraftgenerator".

Enligt en uppföljande artikel i samma tidning flera artionden senare uppgavs, att uppfinningen redan på ett tidigt stadium hade stoppats av regeringen. "Man handlade snabbt för att förhindra fabrikation och försäljning av denna statiska generator, som hade kunnat skapa total finansiell panik i landet."

En annan efterföljare till Tesla var en tekniker **Lester Hendershot** i Pennsylvania, som enligt en tidningsartikel i Detroit 1928 hade lyckats konstruera en liknande apparat kallad "magnetronisk generator". Den kunde, uppgav han, genom elektromagnetism som anpassats till Jordens rotationshastighet producera elektricitet för att starta sig själv. Hans motor skulle provas i ett flygplan, men provningen blev aldrig av, sedan uppfinnaren själv fått en elektrisk chock av motorn vid en demonstration för några patentombud.

År 1960 fick Hendershot hjälp med en ansökan om bidrag från marinens forskningsinstitut ONR för utvecklandet av den magnetroniska generatortorn. De som engagerade sig var en grupp under ledning av ingenjören Daniel Fry, som några år tidigare hade skrivit en bok om sin ombordtagning på en utomjordisk transportfarkost. Men det hjälpte inte, när en ingenjör vid den kommission, som avdelats för att undersöka experimentets möjligheter meddelade sina överordnade, att "han inte kunde finna minsta anledning som kunde rättfärdiga dylikt experiment". I sin besvikelse över att se sin dröm om fri energi för hela världen ga om intet tog då Hendershot livet av sig.

En ytterligare efterföljare till Tesla var en elektrisk ingenjör vid namn **Henry Moray**, som under mellankrigstiden lyckades utveckla någon sorts uppsamlare av atmosfärisk energi. Vid tiden för Roosevelts andra presidentperiod lade han äntligen sista handen vid ett instrument, som trots en vikt av endast 25 kg kunde leverera upp till 50.000 watt genom "magnetisk produktion av oscillationer i harmonisk koppling till energin från Universum". Instrumentet upplevdes emellertid som så hotande av en medarbetare, att denne slog uppfinningen i stycken.

Året före Hendershots död publicerade Moray en bok med titeln "Det hav av energi, som Jorden flyter i". I den säger författaren, att han från början inspirerats av en föreläsning Tesla hållit så tidigt som 1892: "Inom en icke alltför avlägsen framtid kommer våra maskiner att drivas av en energi, som kan utvinnas i obegränsad mängd från Universum. Rymden är fylld av energi. Om den är kinetisk, så är det enbart en fråga om tid innan människan lyckas koppla sina maskiner till naturens eget kraftverk."

Motstånd från mäktiga ekonomiska intressen tycks ha varit den hindrande faktorn för utvecklingen av den här behandlade teknologin. Om den bränslelösa energin hade blivit tillgänglig, skulle hela industrier ha blivit överflödiga och deras ägare förlorat de väldiga profitterna från sitt investerade kapital.

Utnyttjandet av rymdens fria energi som en kraftkälla till sådant som industriell verksamhet, uppvärmning och belysning har salunda mänskligheten på Jorden hittills gått miste om. Däremot har givetvis denna energi utnyttjats i de projekt med flygande tefat, som med de otrevliga utomjordingarnas hjälp bedrivits bakom kulisserna av de hemliga makthavarna i USA.

Det är nämligen makt och världsherravälde det handlar om, och den konspirerande finansmaffia, som kontrollerar massmedia och därigenom hela den politiska apparaten i USA (presidenten är ju bara deras springpojke), tycker givetvis att det vore bra att föfoga över en egen tefatsflotta. Den skulle de då kunna utnyttja som instrument för att tillfredsställa sin sjukliga maktlystnad!

Mot den bakgrunden framstår det som alltmer angeläget, att vi snarast får till stånd den sociala och andliga utveckling på Jorden, som utgör den nödvändiga förutsättningen för att kunna förhindra missbruk av teknologin för skumma syften.

Som medborgare måste vi aktivt engagera oss för att bygga ett nytt samhälle, grundat på verkligt folkstyre, frihet och rättvisa, förnuft och visdom, i stället för det nuvarande skendemokratiska privilegiesamhället med dess profitjakt och orättvisor, brottslighet och elände. Vi behöver också höja vår andliga nivå dithän, att vi kan se till det allmänna bästa i stället för att bara vilja hävda oss på andras bekostnad. Då kan vi även tillgodogöra oss rymdens fria energi på rätt sätt!

SUNE HJORTH

Sanningen om den korsfäste profeten och himmelssonen

Fortfarande är våra präster och predikanter fullkomligt okunniga om den år 1963 upptäckta skrift, som kommer att skaka kristenheten i sina grundvalar, nämligen den trofaste lärjungen Judas Iskariots sanna berättelse om Mästarens lära och liv!

Att göra en aldrig så unik och sensationell skrift känd för allmänheten är tyvärr inte så lätt som man kunde tro. Recension av viss litteratur kanske helt enkelt inte passar tidningars ägare eller kulturredaktörer. Men förr eller senare skall vi nog få till och med kyrkans folk att ta del av den!

Du som vill beställa undertecknads översättning av skriften till svenska kan bara sätta in 120 kr. på mitt postgirokonto 10 07 85 - 5, så levereras boken omgående.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerationsavgift för år 1996: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgångarna -92, -93 och -94 kan rekvireras för respektive 60, 70 och 80 kr. per årgång.

Ulrika Lindholm
Rusthållarvägen 139
12844 BAGARMOSSEN

B FÖRENINGEN
BODLEV
BREV